

BANDA ZFETOVANÝCH YANKEEŮ S BOMBAMI A KULOMETY

- CZ24 News | 28. února 2024

ČESKO: 79. výročí bombardování Prahy jsme si s kolegy nacionalisty připomněli zapálením svíčky u pamětní desky těch, kteří 14. února 1945 měli smůlu. Mí rodiče tehdy měli štěstí. Byli pražská mimina. To zas Fiala měl otce a Rakušan dědu internované v koncentráku (vynález to Britů, v průmyslovém měřítku zavedený Sověty, a tou dobou už využívaný Američany k plošnému věznění svých spoluobčanů japonského původu). Fiala a Rakušan si veřejně připomínají výročí osvobození největšího německého koncentráku. Však ano, svůj k svému.

Tehdy Pražané ochutnali dovoz demokracie americkým způsobem. Vysvětlení, jaké se člověk všude dočte, zní, že za husté oblačnosti a při výpadku radiolokátoru američtí bombardáři udělali navigační omyl. Skoro by tomu člověk věřil: letěli vybombardovat starobylé město, hustě zalidněné civilisty, a vybombardovali starobylé město, hustě zalidněné civilisty. Jen místo Drážďan Prahu.

Někdo se podiví, že Praha je nějakých 120km jižněji, než Drážďany. Ze západní Evropy, ze které vzlétli, to i na obyčejném kompasu dělá pěkných pár stupňů. Ale jižně je sfoukl silný boční vítr. Který zajisté meteorologická služba hrubě neodhadla a tak dala letcům zavádějící údaj. Třetí říše byla tou dobou spojenci zatlačená z jihu, západu i východu, a spojenecké konvoje severně obeplouvaly Skandinávii. Meteorologická měření Spojenci tudíž měli ze všech stran kolem ní. Ale jak známo, ve Třetí říši některé věci fungovaly anomálně, například komíny, tak proč ne vítr?

Některé texty ještě dodají, že americkým bombardákům mohla Vltava, dělící Prahu, připomínat Labe, klikatící se Drážďany. Jenže Vltava teče ku Praze rovně na sever, v Praze dělá velký oblouk kolem Holešovic, potom pár mírnějších a malých, načež teče dál rovně na sever. Zatímco Labe se celými Drážďany klikatí z jihovýchodu na severozápad, víc směrem na západ, než na sever. Úloha řešitelná s pomocí mapy a kompasu metodou „kouknu a vidím“. Nebo snad američtí letci před shobením bomb neviděli mapu svého cíle?

Někde se ale člověk dočte ještě informaci, že „Američtí piloti si svůj omyl uvědomili krátce po útoku, *přičemž někteří měli pochybnosti ještě před zahájením bombardování*“. (Cituji internetovou stránku paměť národa) Takže všichni bombardáři nebyli dutí a slepí!? Útlcitný člověk se zděsí: Jak to, že bombardáři, důvodně pochybující o identifikaci cíle, přesto shodí 150 tun bomb na město plné civilistů? Měli hledat pravý cíl, nebo letět domů! A kdyby s bombami nemohli dolétnout zpět, nebo přistát, mohli je vysypat mimo zalidněnou oblast.

Velkou roli v tom mohlo mít, že spojenečtí bombardáři běžně užívali k potlačení únavy a udržení bdělosti a bojovné nálady [amfetaminy](#). Našinci víc řekne slovo pervitin. No diskutujte s někým na drogách... (Paralela novodobých vývozců liberalizmu s muži na palubách bombardérů ale dál pokulhává, jelikož drtivě většině z nich se eklovali teplouši, a zuřivě by protestovali, kdyby si jejich dcera chtěla vzít černocho, ostatně i Číňana, Araba, a ani z Žida by nebyli nadšeni.)

Ale konec chcimírovského žvanění! Řádně politicky utužený jedinec chápe, že humanitární bomby jsou cennost a požehnání, že když se Spojenci domáhali nároku na svůj předválečný střeoevropský satelit, domorodci v něm mají být vděční.

AUTOR: Jan Panocha

[ZDROJ](#)